INTERSTIȚII URBANE

EXPERIENȚE MODULARE

CERAMICA AZI

SWEETS & HORROR

Editori:
Dan Acostioaei
Oana-Maria Nae
Andrei Timofte

Editura ARTES

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Interstiții urbane : experiențe modulare : ceramica azi : sweets &

horror / ed.: Dan Acostioaei, Oana-Maria Nae, Andrei Timofte. - Iaşi :

Artes, 2019
ISBN 978-606-547-428-4

I. Acostioaei, Dan (ed.)
II. Nae, Oana-Maria (ed.)
III. Timofte, Andrei (ed.)

73

INTERSTIȚII URBANE

EXPERIENȚE MODULARE

CERAMICA AZI

SWEETS & HORROR

22.05.2019 - 29.05.2019

Organizatori: Dan Acostioaei, Ramona Biciușcă, Bogdan Maximovici
Asistența tehnică: Nicu Oniciuc

Artiști *Experiențe modulare* (Galeria apARTE)
Iulian Candalea, Gabriel Cezar, Anca-Luiza Hălăngescu, Matei Sabatino, Andrei Scriban, Andreea Timofte
Curator Andrei Timofte

Artiști *Ceramica azi* (Galeria Victoria)
Georgeana Aciobăniței, Daniel Adăscăliței, Cătălin Aprofirei, Cătălina Aprofirei-Secu, Luminița Avădanei-Trofin, Ana-Maria Boghiu, Marinela Boicu, Andreea Cioară, Constantin Ciornei, Adina Damian, Daniel Doboș, Simona Herciu, Andreea Manolache, Ionuț-Florin Niga, Cristina Poncu, Felicia-Ioana Roca, LoredanaTănasă, Ana-Maria-Alexandra Plescan
Curator Oana-Maria Nae

Artiști *Sweets $ Horror* (Galeria Tonitza)
Ionuț-Florin Niga
Curator Dan Acostioaei

Editori:
Dan Acostioaei
Oana-Maria Nae
Andrei Timofte

EXPERIENȚE MODULARE

IULIAN CANDALEA, CEZAR GABRIEL, ANCA-LUIZA HĂLĂNGESCU, MATEI SABATINO, ANDREI SCRIBAN, ANDREEA TIMOFTE

Expoziția **„EXPERIENȚE MODULARE”** aduce împreună o serie de intervenții experimentale realizate de către studenții grupei de Artă Murală din anul II, Facultatea de Arte Vizuale și Design, a Universității Naționale de Arte “George Enescu” Iași. Evenimentul pilot face parte din proiectul Interstiții urbane organizat de către specializarea Artă Murală a instituției. Programul susține dezvoltarea unei serii de proiecte, expoziții și evenimente artistice cu rolul de a promova arta murală interdisciplinară în spațiul public local.

Proiectul expozițional este orientat către interogarea conceptuală a suportului convențional. Tendința studiului interdisciplinar este articulată prin caracterul original al fiecărei propuneri artistice.După doi ani de activitate didactică, demersul expozițional presupune ieșirea autorilor din confortul academic al atelierului. Entuziasmul primei prezentări publice este celebrat prin expunerea unui ready-made comun – un puzzle colectiv realizat de către membrii grupei. Formatul modular consacrat în tradiția artelor murale este mai degrabă o temă-pretext, ce invită publicul să participe la o serie de exerciții de gândire. Astfel, spațiul tradițional al galeriei devine un laborator de testare a ideilor și a diversității opiniilor ce acompaniază practicile artistice în formare.

Proiectul serial propus de Anca Luiza Hălăngescu intitulat „Destinație”, urmărește să surprindă acel moment în care imaginile devin amintiri. Prin intervenția în desen asupra unor bilete CFR, autoarea produce o localizare intimă a propriului proces de memorare. Experiența sa introspectă și tema călătoriei sunt astfel fixate de registrul public cu ajutorul gestului creativ: „Am ales să abordez această temă deoarece sunt pasionată de călătoritul cu trenul și de colecționarea biletelor de tren. Pentru a le da o notă personală, am desenat pe ele câte o amintire din fiecare călătorie.”(Anca Luiza Hălăngescu)

Gabriel Cezar realizează o serie de moduli din ceramică aflați la granița dintre o eră geologică și futurism. Lucrarea sa este inspirată de interesul său către motive ce provin din geometria sacră.

Prin desenele sale „pointiliste” Iulian Candalea adoptă o atitudine meticuloasă ce subliniază fragilitatea personajelor sale și precaritatea suportului. Între raportul dintre subiect și material, consumarea actului artistic duce la dematerializarea suportului. Lucrarea serială „Disonanța Gândirii” are

ca element central percepția difuză asupra viselor. Experiența efemeră a visării este reprezentată de prezența „lucrurilor sugerate prin contur și de prezența golului, a lucrurilor care se pierd și se uită”. În relație cu actul memorării, intervenția asupra formatului evidențiază tactil această percepție discontinuă a realității. „Cel mai greu de îndurat nu sunt visele ce se pierd și durata unui vis, de nu vrei să te mai trezești vreodată, căci atunci ai amintiri frumoase ce le simți de parcă ar fi reale...și când se pierd ți-ai fi dorit să nu fi visat vreodată.”(Iulian Candalea)

Matei Sabatino reflectă la relația dintre arta urbană și arta murală consacrată propunând o cartografiere a relației sale cu orașul. Fluturii săi „origami” inserați în diverse spații locale, mizează pe capacitatea publicului de a observa (sau nu) prezența obiectelor. Traseul urban „aleatoriu” este articulat conceptual printr-o instalație reprodusă în spațiul expozițional. Intervenția sa temporară pune la îndoială delimitarea clasică a atelierului ca spațiu adecvat și formalitatea suporturilor convenționale.

Picturile „Portrete Disney” realizate de Andrei Scriban sunt asemenea unor imagini subliminale scăpate de sub control. Pare că subconștientul eliberează biți din cultura populară. Distanța dintre o expresie activă a acestora și evidența deprecierii și a uitării lor în mainstream-ul contemporan este subliniată de neutralitatea fundalului. Gestul portretului clasic prezintă o versiune autonomă, axată pe straniu.

Lucrarea propusă de Andreea Timofte, intitulată „Problema șoarecilor, $L(t) = F(t) + xF'(t)$”, testează limitele spațiului expozițional propunând o intervenție matematică ce subliniază caracterul finit al suportului mural. Preluarea culorii roșu din identitatea vizuală a facultății indică trecerea de la exercițiu didactic la experiment. „În matematică, problema șoarecilor este un experiment în care un număr de șoareci (insecte, câini, rachete, etc..) sunt amplasați în colțurile unui poligon. Fiecare șoarece se deplasează spre vecinul său imediat (în sensul acelor de ceasornic sau invers). Problema este rezolvată atunci când șoarecii se întâlnesc. În general, pentru un poligon regulat de n laturi, distanța dintre șoarecii învecinați scade cu o viteză de 1 cos(2π/n) astfel că se întâlnesc după o perioadă de 1/1 (2π/n1)”(Andreea Timofte).

Text de Andrei Timofte

Vernisaj „Interstiții urbane: Experiențe modulare”, Anul II Artă Murală, Galeria ApARTe, 2019 (Credit fotografii: Verde Eduard-Andrei)

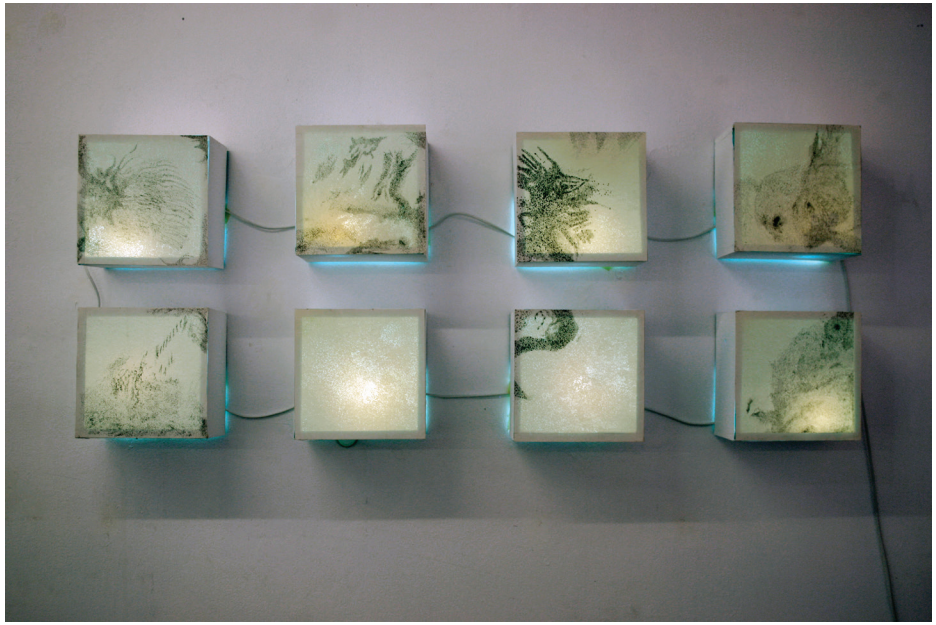

Iulian Candalea, „Disonanța Gândirii”, instalație multimedia, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

IULIAN CANDALEA (n. 1999, Iași)

A absolvit Seminarul teologic ortodox „Sf. Vasile cel Mare” din Iași și în prezent este student în anul II la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specializarea Artă Murală. A participat la expoziții de grup precum: *Experiențe Modulare, Expoziția de Arte Vizuale a Studenților Specializării Arta Murală (Anii I,II,III, Master), 2019,* Galeria *„Beciul lui Drosu”.* Lucrările sale minuțioase prezintă printr-o tehnică de micro-detaliere elemente stranii scoțând la iveală în ultimă instanță mai mult decât s-ar fi crezut la o primă vedere. El dorește să amestece două mistere continue, ce dăinuiesc și vor dainui pentru totdeauna: misterul oferit prin intermediul lucrării și cel lăuntric, aflat în sufletul privitorului care încearcă să le descopere. Intenția sa conceptuală este de a produce aceste noduri sau împletituri între sine și privitor.

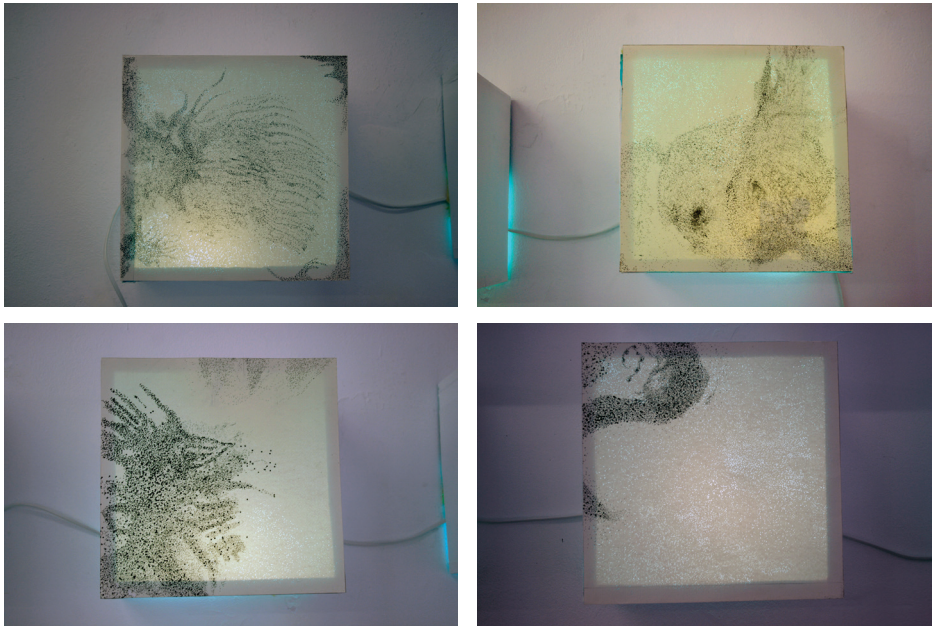

Iulian Candalea, „Disonanța Gândirii”, instalație multimedia, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

Gabriel Cezar, „Modular Flower of Life”, moduli din ipsos, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

GABRIEL CEZAR (n. 1991, Roman)

Este student în anul II la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specializarea Ceramică. A participat la expoziția *Experiențe Modulare* cu propunerea de a construi „Floarea Vieții” prin alăturarea de module care creează împreună acest cadru de posibilități de exprimare artistică infinite. Realizează lucrări în ceramică, ipsos și pictură murală prin care urmărește să exploreze, să descopere și să împărtășească ce este viața, privită prin spectrul luminii împărțite în culori și cu ajutorul uneltelor științifice.

Gabriel Cezar, „Modular Flower of Life”, moduli din ipsos, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

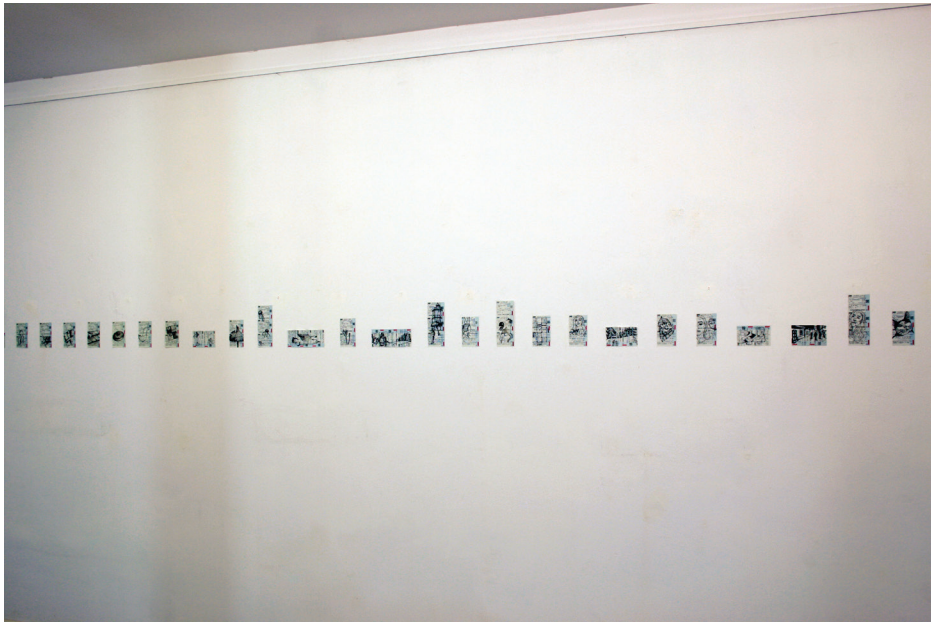

Anca-Luiza Hălăngescu, „Destinație”, desen pe bilete CFR, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

ANCA-LUIZA HĂLĂNGESCU (n. 1998, Iași)

A absolvit Colegiul Național de Artă „Octav Bancilă” din Iași, specializarea Sculptură. În prezent este studentă la Facultatea de Arte Vizuale și Design din Iași, specializarea Arta Murală, anul II. Stilul pe care îl abordează deseori în desene este grafic, însă inclinația spre pictură se distinge mai ușor în lucrările sale.
A participat la expoziții de grup precum: *Original Fake*, Galeria „Beciul lui Drosu”, 2019 (Iași),„Experiențe Modulare” a grupei de Artă Murală, Anul II, galeria ApARTe, UNAGE (Iași, 2019), *expoziția de grup a specializării Artă Murală (Anii I, II, III, Master)* organizată cu ocazia „Zilei Porților Deschise”, UNAGE (Iași, 2018). Alte preocupări artistice includ participarea la workshop-uri precum *Pintura Liquida* (2018) coordonat de Fernando Picornell Cantero sau activități participative de pictură murală în diverse școli și grădinițe.

Anca-Luiza Hălăngescu, „Destinație”, desen pe bilete CFR, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

Matei Sabatino, „Am n-aripi”, instalație multimedia, fotografie, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

MATEI SABATINO (n. 1998, Bacău)

Alias: *Comete*

Este student în anul II la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specializarea Artă Murală. A participat la expoziții de grup precum *Festivalul Zid Art*, *Experiențe Modulare*, *Original Fake*. Realizează lucrări conceptuale, suprarealiste, simboliste și intervenții urbane prin care abordează concepte sociale utilizând o satiră care defragmentează așteptările generale.

Matei Sabatino, „Am n-aripi”, instalație multimedia, fotografie, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

Andrei Scriban, „Portrete Disney”, pictură în culori acrylice pe pânză, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

ANDREI SCRIBAN (n. 1998, Bacău)

A urmat studiile liceale la Colegiul Național de Artă „George Apostu” din Bacău. În prezent este student în anul II la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specializarea Artă Murală. A participat la expoziții de grup precum *Experiențe Modulare* și *Original Fake*. Realizează lucrări de pictură de șevalet și artă murală în care utilizează simboluri preluate din cultura vizuală a animațiilor. Este interesat de design grafic și dorește să urmeze studii masterale în acest domeniu.

Andrei Scriban, „Portrete Disney”, pictură în culori acrylice pe pânză, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

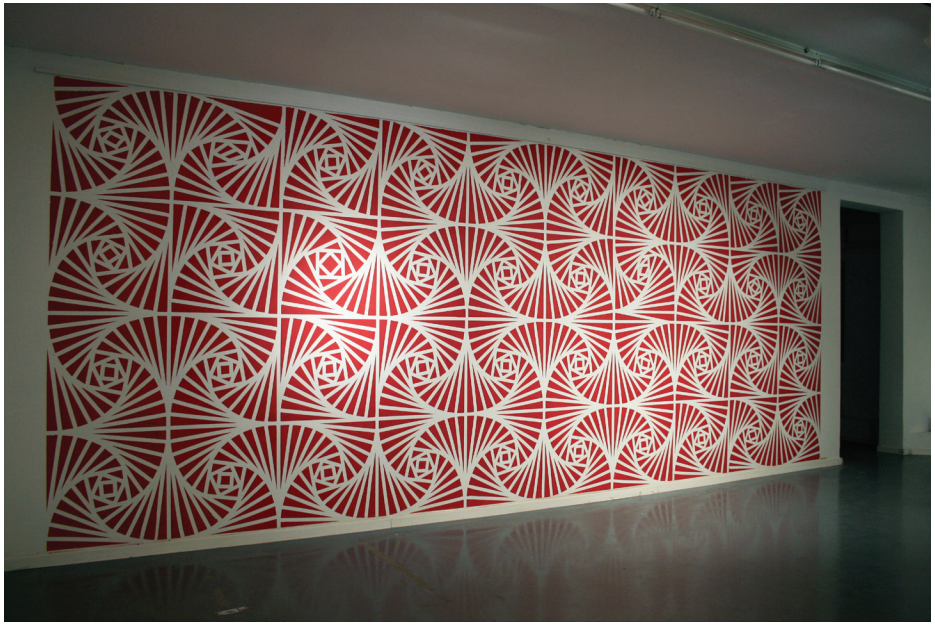

Andreea Timofte, „Problema șoarecilor, L(t) = F(t) +xF′(t)”, pictură murală, sculptură, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

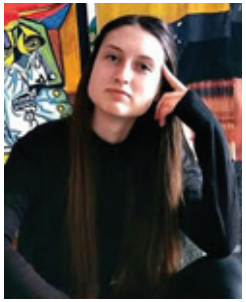

ANDREEA TIMOFTE (n. 1998, Iași)

A urmat studiile liceale la Seminarul Teologic Ortodox Liceal „Sf. Vasile cel Mare”, Iași. În prezent studiază la Facultatea de Arte Vizuale și Design, UNAGE, Iași, specializarea Artă Murală, Anul II. Dorește ca pe viitor să desfășoare proiecte de artă murală de exterior. O interesează spațiul urbanistic, felul în care acesta poate fi activat estetic în raport cu publicul larg. Lucrările sale decorative prezintă structuri compoziționale geometrice, noțiuni avansate de perspectivă, volumetrie, compoziții modulare. A participat la expoziții de grup precum: *Interludii urbane, Arta în spațiul public*, Primăria Municipiului Iași, UNAGE (Iași, 2019), *Original Fake*, Galeria „Beciul lui Drosu”, (Iași, 2019), *Experiențe Modulare* a grupei de Artă Murală, Anul II, galeria ApARTe, UNAGE (Iași, 2019), *expoziția de grup a specializării Arta Murală* (Anii I, II, III, Master) organizată cu ocazia „Zilei Porților Deschise”, UNAGE (Iași, 2018). A participat la diverse workshop-uri organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design precum: *Workshop-ul de Artă Murală* (Iași, 2019), *Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală* (Iași, 2019), *Pintura Liquida*, coordonat de Fernando Picornell Cantero (Iași, 2018). Este coordonatoare în cadrul unor proiecte interactive de pictură murală destinate elevilor precum „HI FIVE TO CREATIVITY” (comuna Fântânele, județul Iași) sau „Atelier de Crăciun” (comuna Fântânele, județul Iași).

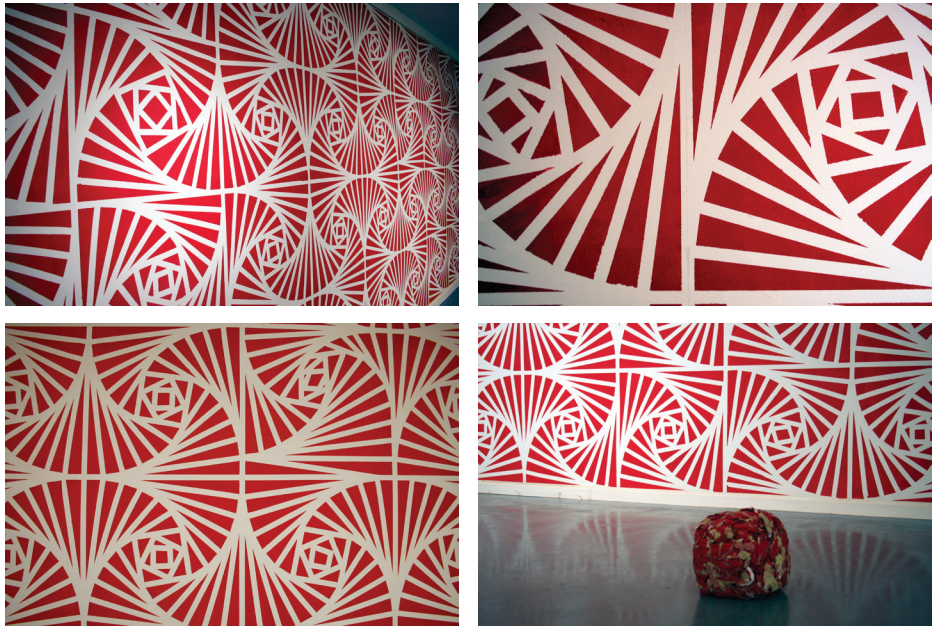

Andreea Timofte, „Problema șoarecilor, L(t) = F(t) +xF'(t)", pictură murală, sculptură, vedere din expoziție, Galeria ApARTe, 2019

CERAMICA AZI

GEORGEANA ACIOBĂNIȚEI, DANIEL ADĂSCĂLIȚEI, CĂTĂLIN APROFIREI, CĂTĂLINA APROFIREI-SECU, LUMINIȚA AVĂDANEI-TROFIN, ANA-MARIA BOGHIU, MARINELA BOICU, ANDREEA CIOARĂ, CONSTANTIN CIORNEI, ADINA DAMIAN, DANIEL DOBOȘ, SIMONA HERCIU, ANDREEA MANOLACHE, IONUȚ-FLORIN NIGA, CRISTINA PONCU, FELICIA-IOANA ROCA, LOREDANA TĂNASĂ, ANA-MARIA-ALEXANDRA PLEȘCAN

Expoziția Interstiții urbane ancorează privitorul în spațiul creativ aflat la o intersecție provocatoare – cea a miniaturii cu spațiul ambiental, cea a detaliului cu ansamblul, a intimității interpretative cu publicul contemporan avid de schimbări, a transparenței și opacității. În același timp proiectul expozițional de față, unul colectiv, ce adună în aceeași galerie deopotrivă studenți si absolvenți ai direcției de studiu Ceramică din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași, investighează raporturi inovative ale mediului urban.

Transgresarea percepției tradiționale a spațiilor și temelor creative diverse, fie ele destinate mediului exterior sau interior, propune o eternă permutare a referințelor cadrului vizual, ce angrenează la rândul său o dinamică a interpretărilor oferite mediului vizat. Punctele de inserție, reprezentate de lucrări ceramice rafinat glazurate sau care afirmă franchețea materiei, propun privitorul într-un joc nesfârșit, a cărui rol variază între deconcentrarea de la contemplarea spațiului până la o mai bună percepție a unor detalii relevante. Deplasarea privirii ce însoțește obiectele ceramice diverse ca tematică, de la antropomorfizare la arhetipuri, de la discursul ecologic la cel istoric, de la introspecție la discursul de gen, devine o practică generatoare de ambiguități creative care implică în mod egal fiecare privitor sau trecător.

Nici subversiv, nici instigator, nici redundant, proiectul expozițional dorește a construi lumi valide, concrete si contemporane, în cadrele psihologiei sociale, un raport de perpetuă mobilitate a percepției publice care implică procese creative și asociative. Expoziția, subtilă dar consistentă prin calitățile formale și modul de inserare, nu agresează, ci marchează, subliniază și regândește medii valorificând conceptual încărcătura sensibilă și simbolică a spațiilor reale ale existenței noastre cotidiene.

Text de Oana-Maria Nae

Georgeana Aciobăniței, „Clothos”, gresie glazurată, aur coloidal ardere 1060°C, 800°C, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

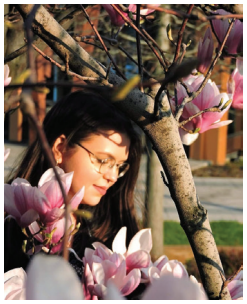

GEORGEANA ACIOBĂNIȚEI

Colegiul Național „Grigore Gică“ 2011-2015, Universitatea de Arte „George Enescu“ Iași, Facultate de Arte Vizuale și Design, Specializarea Artă Murală /Ceramică, Bienala „METAFORE INCANDESCENTE” ceramică-sticlă-metal ed. a VII-a Cluj-Napoca, Tg. Mureș, Bistrița, Atelier 35, Premiu pentru Artă Decorativă 2019.

Klotho cea visătoare şi telurică, a fost mai întîi un bulgăre de lut roşu. În mîinile modelatorului a prins chip de femeie şi spiritul celui care visează a prins viaţă. Din lut alb, magic, a fost creeată Lahesis asemenea unui arbore ce creşte doar la malul apei. Modelatorul a pus în ea toate zilele cu bune şi rele. Atropos, cea misterioasă, cea fără timp şi spaţiu a fost creată ultima. Nimeni nu ştie cum şi de ce dar fără ea modelatorul nu şi-ar fi găsit cu adevărat scopul în viaţă. Apoi a ars bucăţile astea de lut cu chip de femeie, le-a pictat părul cu aur şi le-a făcut albastre şi astfel mitul a devenit creaţie. Ca o ofrandă adusă Geei modelatorul le-a pus la capul celui care visează. Şi zeiţele au început să ursească. Una îi dădu minte şi noroc, alta frumuseţe a treia bogăţie şi glorie şi talent şi multe altele ar fi vrut să mai dăruiască dar… Cel care visează s-a trezit, a zîmbit mamei şi dintr-o dată zeiţele au rămas aşa nemişcate, cum sunt acum, cu spiritual ascuns, de porţelan. “Cel care visează”.(Lucian Parfene)

Daniel Adăscăliței, „Arhetipuri”, instalație, ceramică de tip Harghita, glazuri metalizate, aur coloidal, oțel, marmură, ardere la 1060 de grade Celsius, L-3200 cm, l-2600 cm, H-1900 cm, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

DANIEL ADĂSCĂLIȚEI (n. 1982, Piatra Neamț)

A absolvit Liceul de Arte Victor Brauner din Piatra Neamț secția Artă Monumentală. În 2015 a abolvit Facultatea de Arte Vizuale și Design, Universitatea de Arte George Enescu din Iași, secția Artă Murală. În 2017 își încheie studiile de Master în cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, Universitatea de Arte George Enescu din Iași, specializarea Ceramică Ambientală. În 2016 a participat la Bienala de ceramică-sticlă- metal ″Metafore Incandescente″ găzduită de Muzeul de Artă Cluj Napoca și la expoziția” Sintezele Formei care a avut loc la Universitatea Tehnică ″Gheorghe Asachi ″ din Iași. În 2019 a participat la Bienala internațională de ceramică Cluj Napoca și la expoziția “Interstiții Urbane” care a avut loc la Galeria de Artă Victoria din Iași.

Lucrarea ,,Arhetipuri” reprezintă o punte de comunicare cu privitorul, un mijloc de interacțiune cu tot ce înseamnă mediul înconjurător, un dialog continuu, un schimb de energie și informație între mine și lumea exterioară. Compozitia transpune viziunea personală asupra psihicului uman unde se regăsesc cele cinci mari arhetipuri : Persona, Ego, Umbra, Animus/Anima si Sinele , care sunt incluse la randul lor în subconștientul colectiv. Lucrarea subliniază universala dualitate prezentă atât prin natura materialelor folosite - metalul, un material rece, dur, inert și ceramica glazurată, având o cromatică spectaculoasă, vie, surprinzătoare și misterioasă, cât și prin forma corpurilor ce alcătuiesc compoziția.

Constantin Ciornei, „Armuri”, ceramică de Harghita, pigmenți, angobe, ardere la 950 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

CIORNEI CONSTANTIN (n. 1956, Iași)

A absolvit în 1985 Liceul Industrial de Construcții iar în anul 2011 Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității de Arte „George Enescu“ Iași, direcția de studiu Ceramică. În 2013 obține diploma de Master în cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, Universitatea de Arte „George Enescu“ Iași, specializarea Conservarea și restaurarea operei de artă. A participat la expoziții de grup precum: *Bienala de artă plastică Gheorghe Petrașcu* Târgoviște, *Bienala internationala Ion Andreescu 2018* Buzău, Bienala Națională de Artă Plastică „Lascar Vorel“ Piatra Neamț, Simpozionul Național cu Participare Internațională „Dimitrie Cantemir”, *Interstiții urbane*, *Ceramica azi*. În perioada 2015-2019 obține o serie de distincții și premii precum: Diploma de excelență în cadrul expoziției Fabricat in Romania, Diploma de excelență pentru sculptură – ceramică în cadrul expoziției internationale „În Centrul Universului”, Premiul pentru ceramică, expoziția „Fabricat în România”, Premiul pentru ceramică, Concursul Internațional de creație plastico-lirică „Eminesciana “.

Seria de „Armuri” semnată de Constantin Ciornei transpune prin diversitatea vizual expresivă și tehnica inedită potențialul inepuizabil al ceramicii. Formele organice, structurile patinate și rugoase sunt menite să provoace imaginarul și să modeleze sensibilitatea publicului. Autorul face apel la timp și misterele istoriei atât prin formă cât și prin seducția patinei redată de arsenalul expresiv al angobelor. În lucrările sale primează spiritul materialului potențat de „duhul focului”. (Ramona Biciușcă)

Daniel Doboș, „Eu și ceilalți eu”, ceramică angobată, ardere la 980 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

DANIEL DOBOȘ (n. 1996, Iași)

A absolvit Liceul de Artă „Octav Băncilă” din Iași, specializarea pictură, iar trei ani mai târziu Facultatea de Arte Vizuale și Design din Iași, specializarea Artă Murală, direcția de studiu Ceramică. În prezent este student la master, anul I, la Universitatea de Arte ,,George Enescu”, Facultatea de Arte Vizuale si Design Iași, specializarea Artă Murală. A participat la expoziții de artă precum “Atelier 35”, “Celebrity”, “Interstiții urbane. Ceramica azi”. În anul 2015 primește premiul II în cadrul Olimpiadei Naționale de Arte Vizuale, etapa națională, desfășurată la Arad. În 2018 deschide prima expoziție personală, intitulată “Despre chipuri și fețe” la galeria ,,ApArte’’a Facultății de Arte vizuale și Design din Iași.

Seria de lucrări intitulată sugestiv „Eu și ceilalți eu” transcrie în limbaj sculptural unsprezece piese din ceramică angobată, arse la temperatura de 980 de grade Celsius. Instalația transpune în mod subtil alter egouri ale autorului. Portretele, prezentate secvențial, se transformă subtil și se accentuiază treptat. Rezultă o paletă de fizionomii care transcend diverse stări și o cromatică subtilă, dictată de tonurile diferite, generate de oscilațiile de temperatură și de poziția pieselor în cuptor.

Lucrarea „Zoomorf.Antropomorf”, realizată din ceramică de Harghita, angobată și biscuitată la temperatura de 980 de grade Celsius aduce în prim plan teoria evoluționistă a lui Darwin. Evoluția treptată a organismelor în decursul timpului, apariția de specii precum și generarea diversității au constituit deasemenea surse de inspirație pentru lucrarea “Zoomorf.Antropomorf”.

Daniel Doboș, „Zoomorf.Antropomorf”, ceramică de Harghita, angobată și biscuitată, ardere la 980 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

Loredana Tănasă, „Coșuri de gunoi metafizice”, gresie biscuitată la 950 de grade Celsius, aur, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

LOREDANA TANASĂ (n. 1975)

A absolvit în 1993 Liceul „Dimitrie Cantemir” din Iași. A urmat cursurile Facultății de Litere din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași. În prezent este studentă în anul I la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Artă “G.Enescu” Iași, specializarea Ceramică. În 2019 a participat la expoziția deschisă în cadrul evenimentului „Ziua Porților Deschise”, organizat de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași și la expoziția “Interstiții urbane. Ceramica azi”, galeria Victoria, Iași. A participat la workshop-urile organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași - „Bijuteria din ceramică” și „Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală”. În 2019 primește diploma „Centenarte” pentru rezultate deosebite în domeniul de specialitate.

Loredana Tănasă realizează obiecte din gresie mată, incoloră, în formă sculpturală cu notă figurativă. Autoarea își arogă dreptul de a introduce în ecuația jocului lumina și conjugarea cu alte materiale (aurul). Obiectul artistic de factură decorativă nu este lipsit de utilitate și mesaj. „Coșurile de gunoi metafizice” propun prin formă și atmosferă o posibilă metaforă a reciclării sentimentelor. (Ramona Biciușcă)

Cristina Poncu, „Vas de aromoterapie”, gresie glazurată, sticlă, ardere la 1060 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

CRISTINA PONCU

A absolvit în 1981 Liceul Negruzzi, din Iași iar în anul 2004 Facultatea de Informatică din cadul Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași. În prezent este studentă în anul I la Facultatea de Arte Vizuale și Design, Universitatea de Arte „George Enescu“ Iași, direcția de studiu Ceramică. În anul 2018 deschide prima expoziție personală de fotografie „La gard”. În 2019 a participat la expoziția deschisă în cadrul evenimentului „Ziua Porților Deschise”, organizat de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași și la expoziția „Interstiții urbane. Ceramica azi”, galeria Victoria, Iași. A participat la workshop-urile organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași - „Bijuteria din ceramică” și „Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală”. În 2019 primește diploma „Centenarte” pentru rezultate deosebite în domeniul de specialitate.

Cristina Poncu este preocupată de interpretarea morfologiei terestre și de estetica organismelor subacvatice, pe care le convertește în vase cu aspect organic și funcțional. Autoarea este pasionată de multiplele posibilități de exploatare a materialului ceramic, cu precădere gresia, valorificată prin obiect utilitar transpus în vas de aromoterapie. (Ramona Biciușcă)

Luminița Avădănei Trofin, „#Vă vedem din Sibiu””, ceramica, 114 x 100 cm, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

LUMINIȚA AVĂDĂNEI TROFIN

A absolvit Colegiul Național de Artă „Octav Bancilă” din Iași. În prezent este studentă la Universitatea de Arte „G. Enescu”, Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași, specializarea Ceramică. A participat la diverse expoziții precum: expoziția „Interstiții urbane. Ceramica azi”, galeria Victoria, Iași (2019), Salonul anual „Artis” - Galeriile „N. Tonitza” (2018), Iasi, „Saloanele Moldovei” - Bacău și Chișinău (2018), Kunstverein Mistelbach, Austria (2012, 2014). Consideră că activitatea creativă este o funcție de bază a tuturor ființelor vii și rămâne o modalitate de a celebra valorile umane.

Lucrarea a fost inspirată din realitățile sociale ale zilelor noastre și anume, protestul mut pe care cetățenii din Sibiu și l-au exercitat cu demnitate în stradă, un protest tăcut și demn pentru apărarea drepturilor noastre. (Luminița Avădanei Trofin)

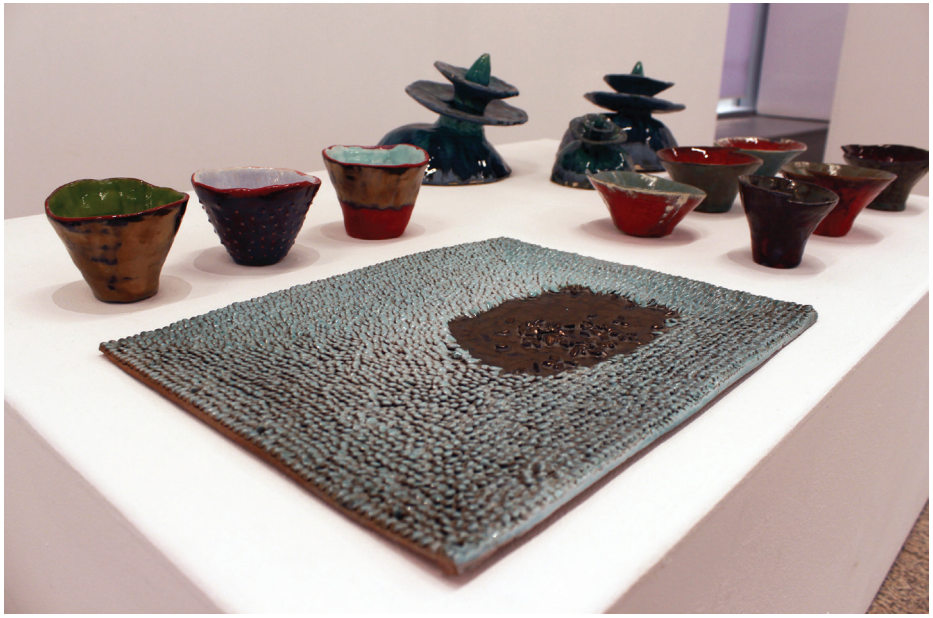

Andreea Cioară, ceramică, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

ANDREEA CIOARĂ (n. 1995, Constanța)

A studiat ceramica în cadrul Specializării Artă Murală, Universitatea Națională de Artă "George Enescu" Iași. În prezent este masterandă a aceleiași specializări. Este autoarea expoziției personale "NU" (tranzit.ro/iasi, 2019) și a participat la expoziții de grup precum *Libidoland* (Galeria apARTe, Iași, 2017), *Working Title 2* (MAGMA, Sfîntul Gheorghe, 2017), „micro-Narațiuni" din cadrul proiectului „Comunități Re-Imaginate", Asociația 1+1 (tranzit.ro/Iași, 2018).

Lucrările Andreei Cioară au un caracter profund personal, reflectând raportarea artistului marginal prin intermediul experiențelor sale intime de viață la economia globală. Practica sa oscilează de la mediul ceramicii la performance și rezidă într-o varietate de obiecte produse prin gesturi repetitive ce încearcă aproape fără speranță să reînchege coerența pierdută prin participarea la actul consumului radical.

Simona Elena Herciu, *Mostre de glazuri pentru fațade*, ceramică, ardere 1060 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

SIMONA ELENA HERCIU

A absolvit studiile liceale la Colegiul Național de Arte „George Apostu" Bacău. În prezent studiază la Facultatea de Arte Vizuale și Design, UNAGE, Iași, specializarea Artă Murală, direcția de studiu Ceramică. În anul 2017 obține o serie de distincții și premii precum: Premiul II, C.N de Arte „G. Apostu" Bacău profesor îndrumător Lăzureanu Ioan, pentru rezultatele deosebite obținute la „Concursul Interjudetean" de grafică, pictură, fotografie și artă digitală „ Art Pad" ediția a-II-a, Premiul I, în cadrul concursului județean „Măști" ediția a-VIII-a. În 2019 a participat la expoziția deschisă în cadrul evenimentului „Ziua Porților Deschise", organizat de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași și la expoziția "Interstiții urbane. Ceramica azi", galeria Victoria, Iași. A participat la workshop-urile organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași- „Bijuteria din ceramică" și „Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală". În 2019 primește diploma „Centenarte" pentru rezultate deosebite în domeniul de specialitate.

Lucrările sale oscilează între hedonismul estetic și intenția artistei de a comunica, prin intermediul sentimentelor pozitive cu publicul ei.

Simona Elena Herciu, „Ritualul ceaiului” ceramică glazurată, ardere 1060 ℃, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

Simona Elena Herciu, „Jackalope World”, instalație, gresie glazurată, aur coloidal, pigmenți pentru decor, ardere 1060 ℃ 800 ℃ , 1 cm - 10cm , vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

Cătălin Aprofirei, „Singurătate”, sculptură, tehnică mixtă,1,60 x 25 x 25 cm, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

APROFIREI CĂTĂLIN

A absolvit Liceul Tehnoton din Iași, promoția 1984 și Facultatea de Arte Vizuale și Design, UNAGE, Iași, specializarea Artă murală în anul 2014. În anul 2017 obține diploma de master specializarea „Arte Decorative-Artă murală”. În prezent este masterand la secția „Teorii și practici în artele vizuale” și profesor de educație plastică în învățământul gimnazial. A participat la diverse expoziții de grup precum: 2018 „Expoziția Națională cu participare internațională itinerantă de arte vizuale”, Centrul de Cultură și Artă „George Topârceanu”, Curtea de Argeș, „Centenar” – Curtea de Argeș, 2017 Saloanele Moldovei ed. a XXVII a, 2015 Bienala Națională de Artă Plastică, Lascăr Vorel, Piatra Neamț. A primit numeroase distincții și premii: 2016 Saloanele Moldovei Ed a XXVI, Marele Premiu, 2015 Marele Premiu, Concursul Internațional de Creație plastico-lirică „Eminesciana”, 2015, Iași, 2015 Marele Premiu – Bienala Națională de Artă Plastică Lascăr Vorel, 2015.

Spiritele personajelor sale rezonează cu o lume încărcată de simboluri, iar lucrările sale devin astfel mecanisme iscoditoare ale existenței umane. (Aprofirei Cătălin)

Andreea Maximovici, „Karma din adâncuri”, 11 piese din ceramică, 7 din sticlă, una din bronz, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

MAXIMOVICI ANDREEA (n. 1995, Galați)

A absolvit studiile liceale la Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” din Galaţi. A urmat cursurile Universității Naţionale de Arte „George Enescu” Iaşi, Facultatea de Arte Vizuale şi Design, Secţia Artă Murală. În prezent studiază la Facultatea de Arte Vizuale şi Design, UNAGE, Iași, specializarea Artă Murală, master, anul I. A participat la expoziții de grup precum: „Celebrity” Galeria de Artă Pogor Iaşi, 2017, Expoziţie susţinere licenţă ceramică, Palatul Culturii din Iaşi, cu instalația „Karma din adâncuri” 2018, Festivalul Internaţional A.R.T.E. Iaşi, Galeria de Artă „Victoria”, 2018, „Identităţi Ieşene”, ediţia a VII, Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iaşi , Galeriile de Artă „Ion Neagoie”, 2018, „Portret şi Autoportret” Ediţia I, Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iaşi, Galeriile de Artă „Ion Neagoie”, 2018, „Interstiţii Urbane – Ceramica azi” Galeria de Artă „Victoria” Iaşi, 2019.

Lucrarea „Karma din adâncuri” doreşte să aducă în discuţie fragilitatea ecosistemelor marine în contextul erei antropocene. Maximovici Andreea (Manolache)

Cătălina Secu, „Planetarium”, ceramică, metal, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

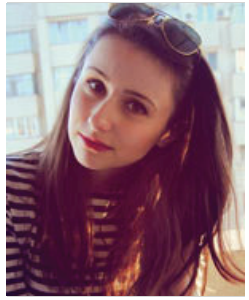

APROFIREI CĂTĂLINA CĂS. SECU

A urmat studiile liceale la Colegiul Național de Artă ”Octav Băncilă” Iași, specializarea Pictură de șevalet, anul 2010 și Facultatea de Arte Vizuale și Design UNAGE Iași, specializarea Artă decorativă - Artă murală. În anul 2016 obține diploma de master la Facultatea de Arte Vizuale și Design UNAGE Iași. În prezent este profesor de educație plastică-arte vizuale în învățământul gimnazial. A participat la expoziții de grup precum: 2018 Expoziție Națională cu participare internațională itinerantă de arte vizuale, Centrul de Cultură și Artă „George Topârceanu”, Curtea de Argeș, Centenar, Curtea de Argeș, 2018 Salonul Național de artă „ARTIS”, Iași, 2018 Bienala Internațională de Arte Miniaturale, Timișoara. A primit numeroase distincții și premii: 2017 Festivalul Internațional A.R.T.E, ediția a VII-a, Premiul pentru grafică, 2016 Concurs Național de Plastică Mică Fundația Culturală „Dr.Constantin Teodorescu”, Bârlad Premiul pentru ceramică, 2015 Premiul pentru Ceramică, Festivalul Internațional A.R.T.E, Iași.

Consider că viziunea mea artistică este una sensibilă, bazată pe emoție, natură și viață, cu accente pe motive vegetale, făurind compoziții decorative – ceramică parietală ce amintesc de strălucita perioadă Art Nouveau de la finele sec. al XIX-lea. Interesele pentru semnificațiile profunde ale unor metafore plastice mă fascinează în abordarea creațiilor mele. (Aprofirei Cătălina căs. Secu)

Felicia Ioana Roca„Ritualul ceaiului”, ceramică glazurată, ardere la 1060 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

„Fauna metafizică”, ceramică, sticlă, pigmenți de decor, ardere la 1060 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

„Fauna metafizică” transpune în metafore decorative fragmente ale unei lumi utopice, iar „Ritualul ceaiului” reprezintă expresia sintetică a aspectelor fundamentale ale culturii japoneze. (Felicia Ioana Roca)

FELICIA IOANA ROCA

A urmat studiile la Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă” Iași. În prezent este studentă la Facultatea de Arte Vizuale și Desing, UNAGE, Iași, specializarea Artă Murală, direcția de studiu Ceramică. În 2018 obține o mențiune la Olimpiada de Arte Vizuale, Arhitectura și Istoria Artelor, iar în 2019 primește diploma „Centenarte” pentru rezultate deosebite în domeniul de specialitate. A promovat patrimoniul muzeal prin activități educaționale în cadrul Complexului muzeal județean Neamț, Muzeul de Istorie Roman. În 2019 a participat la expoziția deschisă în cadrul evenimentului „Ziua Porților Deschise”, organizat de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași și la expoziția „Interstiții urbane. Ceramica azi”, galeria Victoria, Iași. A participat la workshop-urile organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași - „Bijuteria din ceramică” și „Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală”. În 2019 primește diploma „Centenarte” pentru rezultate deosebite în domeniul de specialitate.

Ana Maria Boghiu, „Focul dintre noi”, ceramică glazurată, aur coloidal, ardere la 1060 și 750 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

ANA MARIA BOGHIU

A absolvit Colegiul „M. Eminescu” din Bacău și Facultatea de Farmacie din cadrul UMF „Gr. T. Popa” Iași. În prezent este studentă la Master, anul II, specializarea “Artă Murală”, Facultatea de Arte Vizuale și Design, UNAGE, Iași. A participat la diverse expoziții de grup precum: „Dragobete Art.Ro.”, 2019, Galeria de Artă „Victoria”, Iași, „Inima”, 2019, Grădina Botanică „Anastasie Fătu”, Iași, „Bienala Internațională de Grafică Mică”, 2019, Galeria de Artă „N. Tonitza”, Iași, expoziția deschisă în cadrul evenimentului „Ziua Porților Deschise”, organizat de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași, expoziția „Interstiții urbane. Ceramica azi”, galeria Victoria, Iași. A participat la workshop-urile organizate de Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași - „Bijuteria din ceramică” și „Workshop Internațional Echipartiția în ceramica ambientală”.

Transformă în lucrările ei emoțiile în alegorii, iar jocul cu ambiguitățile devine pentru artistă terapeutic, acesta validând însăși existența lucrării.

Adina Elena Damian, „Acoperământ pentru cap - coafuri ceramice”, ceramică, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

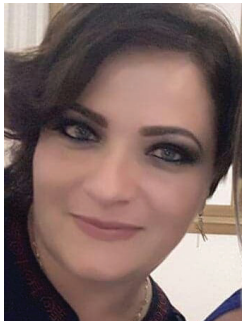

ADINA ELENA DAMIAN

A absolvit Facultatea de Arte Vizuale și Design, UNAGE, Iași, secția Pedagogia Artei, promoția 2018. În prezent este masterandă la secția Artă Murală, Facultatea de Arte Vizuale și Design, Iași, anul I. A primit numeroase distincții și premii: Mențiune, secțiunea pictură, Generații 2018, Bellaria, *Honourable mention-EUreflect-Centre for European Studies*-2018*, Premiul I*, pictură, expoziția Careul de Dame 2018 ediția a IV-a, *Premiu pentru pictură*, expoziția Dragobete Art, 2018, *Premiul pentru pictură*, expoziția Identități Ieșene, ediția aVI-a.

„Acoperământ pentru cap - coafuri ceramice” este o lucrare în care tehnica ceramicii ajută la potențarea formei, prin eliminarea obsesiei pentru detalii inutile. (Adina Elena Damian)

Marinela Boicu, „Șamani”, instalație, ceramică glazurată, glazuri metalizate, ardere 1060 de grade Celsius, vedere din expoziție, Galeria Victoria, 2019

MARINELA BOICU (n. 1960)

A urmat studiile liceale la Colegiul de Artă „Octav Băncilă”, Iași, clasa pictură, grafică, artă decorativă. S-a specializat în imprimerie textilă-industrială, broderie și design vestimentar. Din 1980 până în prezent lucrează în industria de modă ca designer și tehnician. A participat la diverse evenimente de modă și târguri internaționale la Paris, Milano, Dusseldorf, în cadrul programului BD pentru România. În 2011 a revenit la pasiunea pentru pictură și grafică și a urmat cursurile Facultății de Arte Plastice Decorative și Design, UNAGE, Iași, specializarea Artă Murală. Proiectele Marinelei Boicu devin un pretext de demonstrație a cunoașterii veleităților tehnice și o provocare grafică virată în zona experimentului. Abordarea subiectelor de tip narativ cu atitudini din sfera spiritualizării portretului denotă o mare diversitate formală iar viziunea monumental-simbolică vizează permanenta oscilare între real și imaginar. Motivată de căutările multiple în a împleti concretul și substanța visului, artista își arogă în permanență accesul la metaforă și decodarea simbolului. În seria de lucrări imaginate și materializate până acum Marinela Boicu explorează sensurile ascunse în cuvinte, senzorialitatea plastică, spiritul ludic și interoghează anumite zone artistice mai puțin cercetate de alții.

Ana-Maria Alexandra Pleșcan, proiect de licență, compoziție modulară, ceramică, detaliu, Iași, 2019

ANA-MARIA ALEXANDRA PLEȘCAN

A absolvit Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceănu”, Vaslui și studii licențiale la Facultatea de Arte Vizuale și Design a Universității „George Enescu”, Iași.

Lumea artei în care trăiesc mi-a dat ocazia să mă exprim liber și fără prejudecăți. Am descoperit linia și hașura pe are le-am utilizat în compozițiile ceramice. Compoziția cu pisici, proiectul de licență, este o lucrare de ceramică monocromă ce are în prim plan expresivitatea liniei și contrastul. (Alexandra Pleșcan)

SWEETS &HIOROR

IONUȚ-FLORIN NIGA

Forma de expresie predilectă a lui Ionuț Niga este desenul, atât în forma sa tradițională, cea a creionului pe hârtie, cât și în format digital sau chiar în variantă animată.

Ionuț explorează un teritoriu conceptual larg, de la obsesiile pentru perfecțiunea corporală a culturistului modern până la teme religioase vechi de milenii fără a face distincții după criterii spirituale, ci regăsindu-se într-o mistică a căutării formei. Nevoirea, smerenia și opusul lor, luxul și orgoliul scrimează virtuos în câmpuri desenate cu fervență și reluate compulsiv, însă cu o distanță intelectuală capabilă să sesizeze și să recompună spectacolul burlesc al vieții.

Personajele-fetiș care populează acest imaginar divers funcționează ca avatare ale artistului ce își asumă identități multiple. Originale - ca în cazul ofițerului de poliție afroamerican Charles King Cooper și al skaterului care face slalom printre pericolele urbane - altele preluate din imageria media, cinematograful horror ori jocuri video clasice - Pennywise sau Super Mario - la care se adaugă personaje biblice, Adam & Eva, Sfântul Anton sau Iona, reintepretate flamboiat într-o cheie vizuală neobizantină cu inflexiuni paradoxal postmoderne.

Ionuț jonglează cu sensibilitatea tragică, sarcasmul negru și dulcegăria, turnând notele edulcorate pe un portativ macabru ca un păpușar care își mânuiește tandru marionetele, dar nu se ferește să le tortureze sau să le execute dacă narațiunea o cere. Cezurile grotești, falsetto-urile de umor negru, alterațiile acide, dar și vibrato-urile melancolice completează o partitură deopotrivă amplă și bine închegată în limitele desenului.

Text de Dan Acostioaei

Actul de creație se manifestă sub forma unei colecții vizuale cu mesaj plurivalent. Regăsim în sfera centrală a ideilor artistului Ionuț Niga, ce expune parte din lucrările sale recente în cadrul proiectului Interstiții urbane, sub numele de Sweets & Horror, o predispoziție înspre umor negru. Lucrările sale, grupe pe două teme, marchează prin spectrul său întunecat și problematica ideii tratate. La baza înțelegerii colecției sale de imagini stă simbolistica păpușarului care întreține acțiunea actului narativ prin joaca cu personajele sale, personaje animate de energii de natură variată: de la un fundal religios la unul contemporan. Desenele lui Ionuț-Florin Niga conceptualizează și figurează echilibrat corpul uman, iar obsesia pentru acestă temă poate fi explicată doar printr-o nevoie nestăpânită a formei de a prinde contur într-un sistem raportat la situații extreme, situații limită care construiesc mesajului operei.

Contextualizarea operei își are rădăcinile în imaginea culturistului. Personajele alese sunt adesea persoane de culoare cu un fizic proeminent. Adaptate la problematica contemporană, opera lui Ionuț-Florin Niga prezintă un rezultat al unui mecanism artistic ce își are începutul în arta civilizațiilor primitive. La nivel filozofic chiar, imaginea perfecțiunii fizice a avut o pondere mare în dezvoltarea artei.

Perfecțiunea artistică este un ideal, iar în acest caz perfecțiunea este un concept dinamic. Spre deosebire de exactitatea științifică (și aici ne lovim de relativitate, atât sub aspect tehnic, cât și sub aspect teoretic), prin actul artistic, în urma căruia apare și se realizează efectiv opera, autorul nu poate reproduce identic actul și nici condițiile (materiale) ale creației sale, ci tinde să se identifice cu un ideal, niciodată atins, care este frumosul. Dacă acest ideal se realizează pentadic, nu putem spune cu certitudine, însă unitatea dialectică pentadică, mai cu seamă în arta tradițională, clasică, în toate domeniile acesteia, dar și în celelalte domenii ale culturii, în științe, nu este întâmplătoare.

Mediul grafic, benzile desenate, îi permite realizatorului – individual sau colectiv - , un control suficient pentru a genera variabile de articulare, alegeri vizuale care să ne permită să identificăm profiluri stilistice și expresive. Astfel, benzile desenate posedă un grad suficient de control grafic care ne conferă posibilitatea să le calificăm ca fiind un mediu capabil de a produce artă.

Pe de altă parte, benzile desenate se încadrează în ceea ce am putea numi în urma lui Noell Caroll un afișaj detașat (detached display). Ceea ce este prezent în fața noastră este un afișaj al cărui referent este discontinuu față de afișaj sau absent din spațiul în care ”ochii noștri pot să organizeze calea către destinația noastră”. Sau, altfel spus, noțiunea de absență se 2referă la modul în care afișajul este discontinuu, disociat față de spațiul pe care îl locuim adică spațiul în care percepem.

O pondere mare în colecția prezentată o are caracterul religios al operei. Influența în acest caz este una clară precum iconografia bizantină. Adaptarea la stilul propriu formează o nuanță aparte care este în concordanță cu tema corporală. Personajele biblice sunt graficizate ca fiind fără piele. Astfel tema componentelor corporale care are o pondere mare în opera artistului este formată în dungi îngroșate. Pictura bisericească, chiar și în acest caz, este stufoasă (abundentă) în concepte și simboluri. Acestea sunt metode de comunicare universale care pot fi înțelese ușor dacă există un fundal minim academic despre subiectul în cauză. Arta lui Ionuț vine cu o noutate față de iconografia clasică prin conotațiile atribuite prin intermediul simbolurilor.

Tema propusă se constituie nu atât în modul de organizare a semnelor artistice, a simbolurilor implicate, cât în propunerea de insinuare involuntară a conținutului ideatic (prin intermediul simbolurilor arhetipale) și de rezonanță empatică cu unitatea creației artistice personale.

Solicitarea empatică a privitorului mizează pe recursul la simboluri elementare cu caracter familiar indefinit, întâlnite de a lungul istoriei în diverse domenii ale activității umane: artă (figuri geometrice fundamentale), știință (biologie, anatomie, etc.), religie (crucea, aură, ochiul stilizat, etc.), prezențe familiare, deci, care au rolul de a facilita interacțiunea dintre public și creația artistică personală.

Expresivitatea și misterul implicat de simbolistica formelor geometrice elementare, combinate și organizate în diverse scheme compoziționale, fac aluzie atât la diverse culturi artistice din trecut, cât și la cele din prezent. În acest fel, atât ideatica personală, cât și stările sufletești, sentimentele și gândurile personale, dificil de transmis doar prin intermediul suportului, de altfel limitat

cuvintelor, se vor insinua, datorită exploatării sentimentului de familiar indefinit, mult mai ușor în conștiința contemplatorului de artă.
În condițiile stresului cotidian, în continuă creștere, privitorul nu mai are nevoie de o sursă suplimentară generatoare de nelinişte (teamă în fața necunoscutului, chiar dacă acesta se manifestă în artă). Este vorba, deci, de recuperarea unei predispoziții spre acel ”spiritual”, pe care vacarmul luptei existențiale îl face uneori obscur.
În creația artistică a lui Ionuț-Florin Niga, încercăm să ne concretizăm pasiunea pentru fascinantul univers al inter-relaționărilor simbolice și pentru potențialul spiritual latent, neexploatat încă, al ființei umane, în forme artistice tangibile, care pot să insinueze în conștiința privitorului, prin intermediul simbolurilor cu valențe magice, situații – idei - sentimente care exprimă o realitate subiectivă mistico-magică, care conține atât sensuri explicite, cât și valențe magice indicibile, inefabile.
Această realitate subiectivă se exprimă cu excelență prin intermediul imaginilor care au rolul de ”ambasadori” ai ideaticii personale. Simbolurile cu valențe magice joacă un rol hotărâtor pe întreg parcursul acestui demers, deoarece ele pot constitui, prin recontextualizarea și circumscrierea lor unei facturi personale originale, o formă de expresie artistică viabilă, racordată prin tematică la realitățile prezentului.
Pe de altă parte, prin intermediul lor, se pot evoca (mai sugestiv și mai nuanțat decât ar putea-o face cuvintele), aspecte și situații ce țin de sfera spiritualului, a metafizicului.
Ființa umană este în permanență implicată în complexe schimburi de informații cu mediul în care trăiește, cu sinele. Aceste schimburi de informații au loc la diverse niveluri de profunzime și complexitate, pornind de la cele care implică organele de simț - cu ajutorul cărora realizează un prim contact cu mediul înconjurător, cu alte ființe etc., continuând cu solicitările de tip empatic (de rezonanță spontană la nivel de subconștient), până la cele care se manifestă prin implicarea directă a rațiunii (comunicării verbale, scrise).

Text de Anca Elena Stingheriu

Vernisaj „Interstiții urbane: Sweets & Horror”, Niga Florin-Ionuț, Galeria Tonitza, 2019

Niga Florin-Ionuț, „Izgonirea din grădina Eden”, scan, pix colorat pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

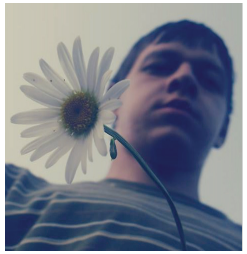

NIGA FLORIN-IONUȚ (n. 1996, Suceava)

A absolvit Liceul de Arte „Ciprian Porumbescu” Suceava, specializarea pictură. În prezent este masterand la Facultatea de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specializarea Artă murală. A participat la următoarele expoziții: Interstiții Urbane: Sweets and Horror, Galeria Tonitza (Iași, 2019), Chipuri și fețe, Galeria apARTe, Expoziție de Pictură și Grafică, Muzeul de artă al lemnului din Câmpulung Moldovenesc.

*Expoziția **Interstiții urbane: Sweets and Horror** este realizată din lucrări în tehnica graficii, de la creion până la pixuri colorate, desenele putând varia ca dimensiune între A4 și A3. Lucrările expuse reprezintă atât interpretări contemporane în stil bizantin ale scenelor biblice, cât și expresii ale corpului uman la nivel anatomic. Prin această expoziție am dorit să surprind atât partea ce ține de estetică, cât și zona mai puțin plăcută, dar care totuși există, urmând ca mai apoi să se creeze un tot unitar ale celor două concepte diametral opuse.(Niga Florin-Ionuț)*

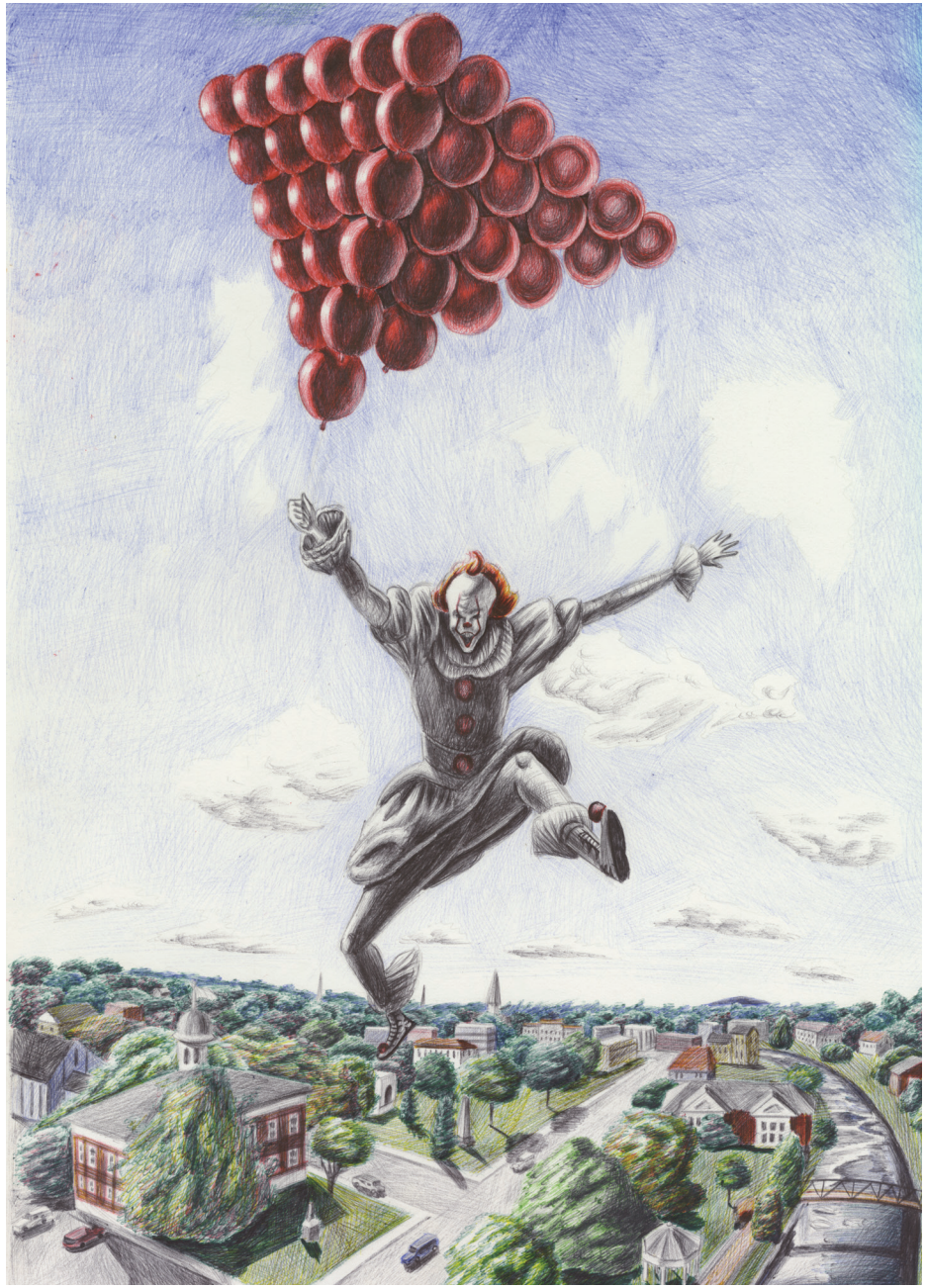

Niga Florin-Ionuț, „Pennywise over the City”, pix colorat pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

Niga Florin-Ionuț, „Charles King Cooper”, scan, pix colorat pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

Niga Florin-Ionuț, „Tăierea împrejur a Domnului”, scan, pix colorat pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

Între control și subversiune. Arta ca interstițiu al ordinii post-politice

Din perspectivă critică, expoziţia *Sweets & Horror*, realizată în cadrul programului de expoziții *Interstiții urbane*, reflectă atât asupra instanţelor de control ale societăţii actuale: poliţia şi religia, cât şi asupra instanţelor urbane de subversiune, regăsite în sporturile extreme, jocurile video sau cinematografia *horror*. Trăind în vremuri post-politice, ale poli(ţ)izării (Erik Swyngedouw) – în care politicul se retrage din spaţiul social, fiind substituit de sistemele de administrare şi de reglementare socială, precum poliţia –, asistăm la o moarte a *pólis*-ului, ca spaţiu al disensiunii şi al contestării (Slavoj Žižek). Poliţia nu încurajează discuția, ci revocă cadrul constituirii unor poziţii disidente, radicale. În faţa poliţiei şi a religiei nu există negociere, ci doar supunere. Acesta este cadrul în care politicul moare, o dată cu *pólis*-ul, în forma sa, greacă, idealizată, ca spaţiu al exprimării, fiind înlocuit de oraşul creativ al ordinii neoliberale. Cu toate acestea, la nivelul incrongruenţelor urbane datorate exceselor, incoerenţelor şi contradicţiilor neoliberale se creează interstiţii ale ordinii urbane post-politice. Cadrul în care a fost organizată expoziţia *Sweets & Horror* face referire întocmai la aceste interstiţii urbane, ca spaţii liminale ce ar putea configura relaţionări sub-urbane, funcţionând ca un sistem rizomatic de experimentare a unor posibilităţi urbane, alternative. La nivelul acestor spaţii marginale – configurate din fragmente lăsate neocupate şi nesudate de către poliţia urbană, care reglementează, atribuie şi distribuie – se constituie forme de urbanitate subversive.

În acest context, expoziţia *Sweets & Horror* problematizează contextul urban dintr-o perspectivă globală, incluzând atât practici cotidiene urbane, precum *parkour*-ul printre obstacolele urbane – un sport fără reguli, practicat ca alternativă a practicilor sportive standardizate şi convenţionale –, cât şi prezenţe urbane uzuale, precum ofiţerul de poliţie afroamerican Charles King Cooper – un ofiţer al armatei britanice, geograf, geolog şi istoric militar care a trăit la mijlocul secolului al XIX-lea –, dar şi referinţe la imaginarul urban – reflectat în scenele biblice realizate printr-o interpretare postmodernă a iconografiei bizantine, dar şi în scenele cinematografiei *horror* sau a jocurilor video, precum *Skate or Die: Bad ,N Rad*, *Pennywise* sau *Super Mario.*

Referinţele urbane ale lui Ionuţ Florin Niga atestă funcționarea concomitentă a mecanismelor de control ale societăţii actuale, cât şi a mecanismelor de subversiune ale individului în contemporaneitate. În acest sens, puterea nu este atribuită în mod implicit, placid şi inactiv structurilor dominante – precum poliţia sau biserica –, ci se manifestă relaţional, reactiv şi performativ, prin intermediul unor indivizi care operează în cadrul unor sisteme instituţionale – aici, ofiţerul de poliţie. În acest sens, manifestarea puterii nu rămâne unilaterală, liniară, şi directă – dinspre ofiţerului de poliţie spre individ –, ci se construieşte prin intersectarea relaţiilor de putere (Michel Foucault), stabilindu-se raporturi şi diagramări multiple care permit mecanismelor instituţionale să funcţioneze. În acest sens, biserica susţine poliţia, discursul creştin determinând modalităţile de constituire a subiectului, în acord cu intenţiile poliţiei.

În termeni rancièreni, poliţia şi religia sunt forme ale structurării *comunului*. Pentru Jacques Rancière poliţia, asemenea esteticii, este o formă a distribuirii sensibilului, care structurează *comunul* în funcţie de aptitudini, proprietăţi sau funcţii. Dacă politica şi estetica se constituie ca forme ale disensiunii, determinând insuficiențe în stabilirea unor evidenţe sensibile ale *comunului* şi în distribuirea sensibilului, conform competenţelor pentru *comun*, poliţia reuşeşte să stabilească locul şi rolul individului în acord cu identitatea sa. Însă, dacă politica şi estetica sunt interesate de ceea ce se vede, intervențiile politicii şi ale esteticii în sfera publică determinând apariţia subiectului, poliţia este interesată de ceea ce nu se vede, intervenţiile poliţiei în spaţiul public condiţionând circulaţia subiectului. Pornind de la teoria interpelării a lui Louis Althusser, Rancière modifică dictonul althusserian în care poliţia identifică individul din „Hei, tu cel de acolo!" în „Hei, mişcă-te de acolo! Nu e nimic de văzut aici!", considerând că indivizii ar putea fi interpelaţi exclusiv drept consecință a unui fundamentalism religios.

În acest sens, Ionuţ Florin Niga portretizează poliţistul atât în misiune – implicat activ, chiar agresiv, în corijarea individului în acord cu locul şi rolul său pentru *comun*, spre deosebire de agenţiile politicului şi ale esteticului care se implică subiectiv, chestionând atribuirea rolurilor şi destabilizând fiecare posibilă reprezentare a locurilor – cât şi în cadrul instituţional, în care ofiţerul este surprins dintr-un unghi specific fotografiei

autoportret, postate pe reţelele de socializare. Ofiţerul ne zâmbeşte, făcându-şi un *selfie*, întocmai pentru a ne distrage atenţia de la ceea ce nu trebuie văzut. În schimb, nu mai suntem interpelaţi, poliţia nu mai caută să ne identifice pentru că suntem deja identificaţi asumat, pe reţelele de socializare. Poliţia caută acum să ne devieze privirea şi face acest lucru folosind aceleaşi mijloace de încadrare, cropare, secţionare, corijare a ceea se se vede în imaginea distribuită, ulterior, pe aceleaşi platforme.

Acum, instanţele interpelatoare se dovedesc a fi necesare în cadrul altor tipuri de identificare, precum religia – dat fiind că religia poate constitui identităţi colective specifice care să înlocuiască formele democratice ale confruntărilor politice cu forme esenţializate ale identificării sau cu valori morale non-negociabile (Chantal Mouffe). Religia are puterea de a mobiliza masele pentru că pare a deţine răspunsurile chestiunilor fundamentale ale umanităţii despre viaţă şi existenţă, despre natura semnificației sau despre relaţiile cu lucrurile, fiind capabilă – atât de a genera confortul, cât şi a incita genocidul, aşa cum consideră Donald Preziosi. În acest sens, pentru Preziosi arta şi religia se constituie ca aspecte ale unor fenomene complementare, fundamentale care – nu sunt nici categorii universale, nici desemnări neutre, ci – privesc dezvoltările istorice specifice, ale unei anumite perioade şi a unui anumit loc. În acest sens, Ionuţ Florin Niga include scenele biblice în reprezentările sale, problematizând momentul contemporan şi contextul local în care arta şi religia sunt creditate ca având puterea unor agenţii de intervenţie, inflexiune sau intruziune în spaţiul comun, determinându-i constituirea.

Însă, în orice structură a relaţiilor de putere individul deţine un rol fundamental, atât prin capacitatea sa de a genera o forţă de rezistenţă ce ar favoriza instituirea unor instanţe subversive, a contra-puterii – esenţiale funcţionalităţii oricărui raport de putere –, cât şi prin manifestarea sa ca dispozitiv prin care puterea poate fi exercitată, fie asupra propriei individualități, prin impunerea anumitei conduite de comportament – înţeleasă ca formă a puterii care transformă individul în subiect –, fie asupra celorlalți indivizi, prin instituirea sa ca instanţă de control. În acest sens,

Michel Foucault identifică două posibilităţi de constituire a subiectului – fie ca subiect al celuilalt, supus unor judecăţi exogene şi dominat de mecanismele de control, fie ca subiect propriu, dominat de propria conştiinţă şi supus identităţii care a fost investită în sine –, însă ambele posibilităţi trădează manifestarea unor forme de putere care transformă individul în subiect, generând două tipuri de revoltă: fie împotriva mecanismelor de dominaţie politică, socială, religioasă, fie împotriva submisiunii individului în faţa proceselor de subiectificare.

În această cheie, o posibilă lecturare foucauldiană a expoziţiei se referă deopotrivă la ofiţerul de poliţie Charles King Cooper – ca dispozitiv prin care puterea poate fi exercitată, atât asupra sa, ca model de conduită comportamentală, cât şi asupra celorlaţi, ca instanţă de normalizare – cât şi la tânărul *skater*, ca forţă de rezistenţă şi subversiune, care se constituie ca propriul său subiect, dominat de propria sa conştiinţă. Însă, asemenea celorlalte instanţe de subversiune, precum jocurile video sau cinematografia *horror*, un anumit nucleu endogen al puterii nu poate fi destituit. *Skater*-ul sau *gamer*-ul sau cineamatorul de film *horror* – supus normalizării prin vizualizare – rămân dominaţi de puterea instituită în ei de către contextul social, politic, religios sau cultural, al propriei lor existenţe; o putere ce operează din interior, fiind internalizată până la nivelul în care nu mai este conştientizată.

În concluzie, expoziţia schiţează realitatea contemporană post-politică, configurând atât instanţe ale puterii, cât şi instanţe ale contra-puterii şi identificând atât mecanismele de subversiune – care încearcă să destabilizeze ordinea globalizată a poli(ţ)izării urbane –, cât şi mecanismele de control care lărgesc sfera de guvernare – incluzând poliţia şi religia, însă îngustând sau chiar suspendând politicul. Ceea ce expoziţia creează este un interstiţiu ce poate fi asimilat unui *al treilea spaţiu*, în termenii lui Edward Soja, un spaţiu al creativității, în mod simultan real şi imaginar, material şi metaforic, un spatiu, în egală măsură, al ordinei şi al dezordinei, care destituie gândirea dihotomică, punctând relevanţa şi semnificaţiile zonelor de tranziţie. Astfel, expoziţia se constituie ca spaţiu interstiţial ce solicită recunoașterea multiplicităţii sale identitare, constituente.

Text de Cristina Moraru

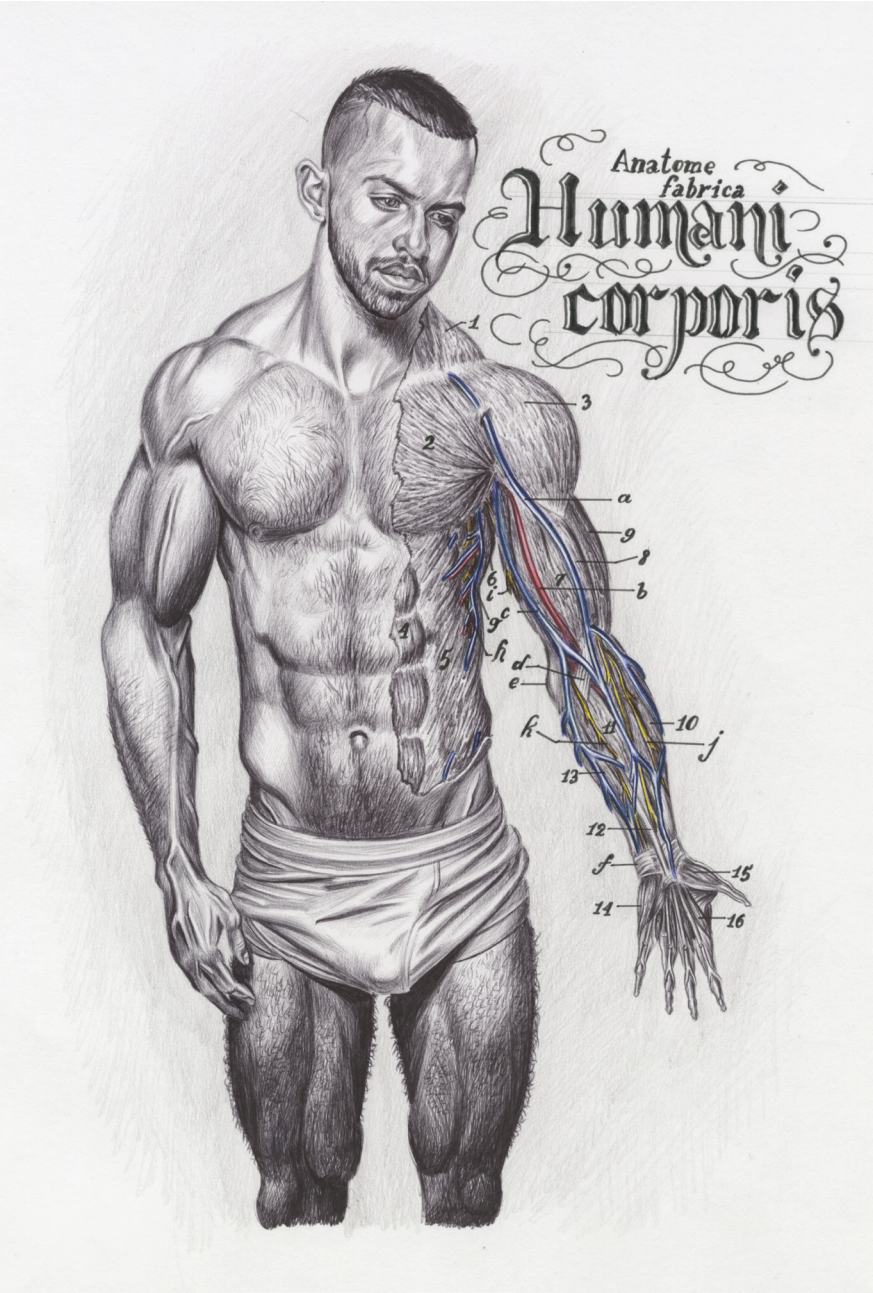

Niga Florin-Ionuț, „Disecție Anatomică”, scan, pix pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

Niga Florin-Ionuț, „Sfântul Mihail luptându-se cu Satan”, scan, pix colorat pe hârtie, dimensiune: A3, Galeria Tonitza, 2019

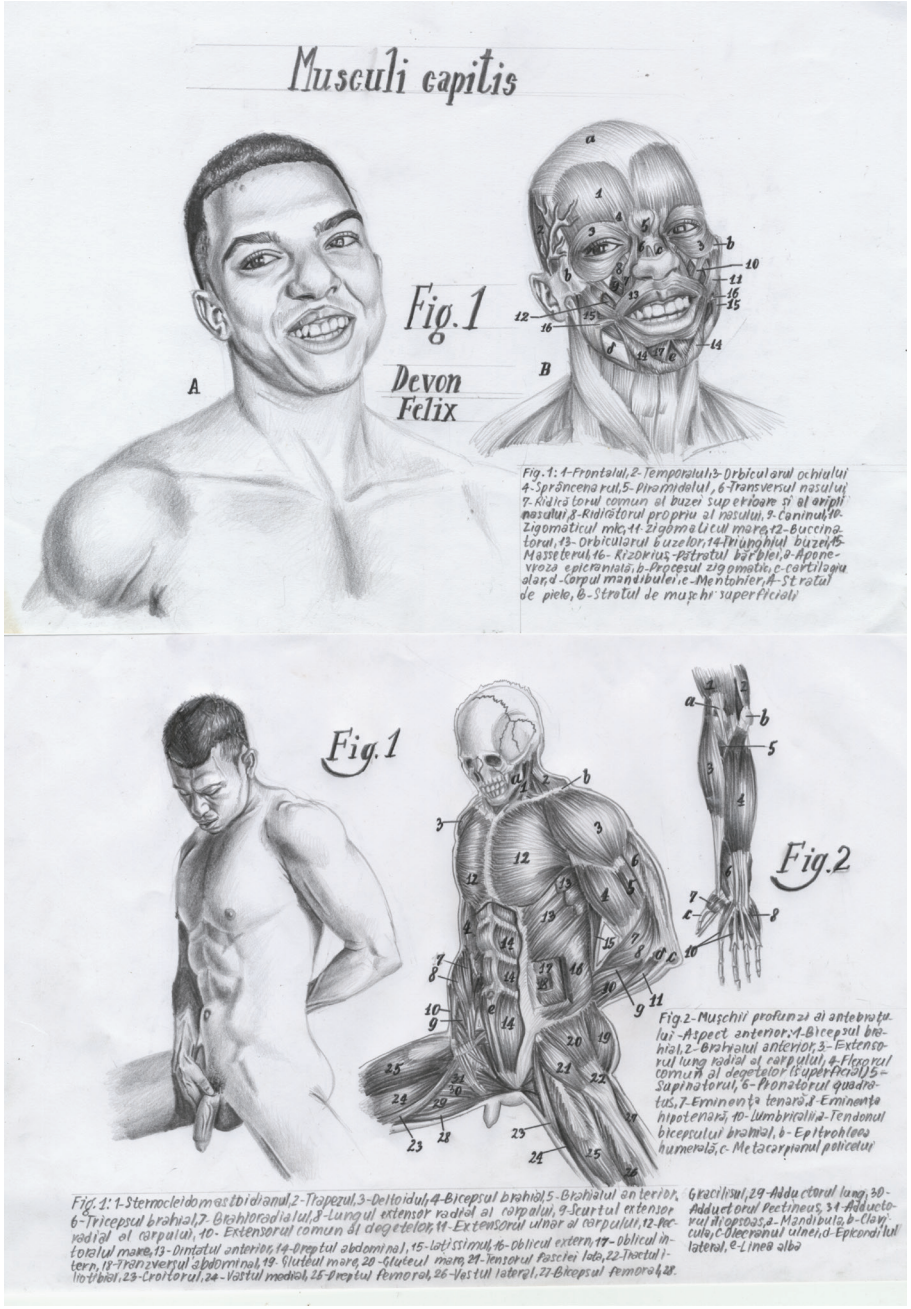

Niga Florin-Ionuț, studii anatomice, scan, creion pe hârtie, dimensiuni A4, Galeria Tonitza, 2019

Catalog *Interstiții urbane: Experiențe modulare | Ceramica Azi | Sweets& Horror*
ISBN: 978-606-547-428-4
Editura: Artes

Editori:
Dan Acostioaei
Oana-Maria Nae
Andrei Timofte
Editura: Artes

Profesori coordonatori:
prof. univ. dr. Maria Urmă
prof. univ. dr. Mihai Pamfil
conf. univ. dr. Bogdan Maximovici
lect. univ. dr. Ramona Biciușcă
lect. univ. dr. Adrian Stoleriu
lect. univ. dr. Daniel Sofron
asist. univ. dr. Andrei Timofte
Asist. univ. dr. Irina Grosu

Design: Andrei Timofte
Asistența tehnică: Nicu Oniciuc

Serie de evenimente realizate în cadrul Festivalului Internațional al Educației, Iași Capitala Tineretului din România 2019-2020.
Cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași.
Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design

FIE FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL EDUCAȚIEI 2019
www.fieiasi.eu

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI IAȘI

Facultatea de Arte Vizuale și Design

Universitatea Națională de Arte George Enescu Iași

Editura ARTES